Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2371/2002

af 20. december 2002

om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik

(EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets forordning (EF) nr. 865/2007 af 10. juli 2007	L 192	1	24.7.2007
►M2	Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009	L 343	1	22.12.2009

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2371/2002

af 20. december 2002

om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 ([3]) blev der oprettet en EF-ordning for fiskeri og akvakultur. Ifølge nævnte forordning skal Rådet senest den 31. december 2002 træffe beslutning om eventuelle nødvendige justeringer.

(2) Anvendelsesområdet for den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer og akvakultur samt forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, for så vidt disse aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerfartøjer eller borgere i medlemsstaterne, under hensyntagen til artikel 117 i De Forenede Nationers havretskonvention og med forbehold af flagstatens primære ansvar.

(3) Mange fiskebestande er i fortsat tilbagegang, og derfor bør den fælles fiskeripolitik styrkes, så det sikres, at fiskeriet kan overleve på lang sigt gennem bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer baseret på sund videnskabelig rådgivning og på en forsigtighedstilgang, der bygger på samme overvejelser som det i traktatens artikel 174 omhandlede forsigtighedsprincip.

(4) Den fælles fiskeripolitiks mål bør derfor være at sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og akvakulturen som led i en bæredygtig udvikling, idet der på en afbalanceret måde tages hensyn til de miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter.

(5) Det er vigtigt, at den fælles fiskeripolitik forvaltes efter princippet om god forvaltningspraksis, og at de foranstaltninger, der træffes, er forenelige med hinanden og i overensstemmelse med andre EF-politikker.

(6) Det bliver lettere at opnå den tilstræbte bæredygtige udnyttelse, hvis fiskeriet forvaltes for flere år ad gangen ved hjælp af flerårige forvaltningsplaner for bestandene ved eller inden for sikre biologiske grænser. For bestande uden for sikre biologiske grænser, er det en absolut prioritet, at der vedtages flerårige genopretningsplaner. I tråd med den videnskabelige rådgivning kan det blive nødvendigt med væsentlige fiskeriindsatsbegrænsninger for disse bestande.

(7) I disse flerårige planer bør der opstilles mål for en bæredygtig udnyttelse af de pågældende bestande og fastsættes fangstregler, der regulerer, hvordan den årlige fangstmængde og/eller fiskeri-

([1]) EFT C 203 E af 27.8.2002, s. 284.
([2]) Udtalelse af 5.12.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1181/98 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).

▼B

indsatsbegrænsning skal beregnes, ligesom der bør fastsættes andre specifikke forvaltningsforanstaltninger under hensyntagen også til indvirkningen på andre arter.

(8) Indholdet af flerårige planer bør stå i passende forhold til bestandenes bevarelsesstatus, uopsætteligheden af deres genopretning samt de særlige kendetegn ved disse bestande og de fiskerier, hvorved de fanges.

(9) For at sikre, at bestande, som der ikke er opstillet flerårige planer for, udnyttes på en bæredygtig måde, bør der for sådanne bestande fastsættes fangst- og/eller indsatsbegrænsninger.

(10) Medlemsstaterne og Kommissionen bør have mulighed for at træffe hasteforanstaltninger, hvis der som følge af fiskeriaktiviteter opstår alvorlig fare for ressourcernes bevarelse eller for det marine økosystem, der kræver, at der straks gribes ind.

(11) Medlemsstaterne bør bemyndiges til inden for deres 12-sømilezone at kunne træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger gældende for alle fartøjer, forudsat at sådanne foranstaltninger, når de gælder for fiskerfartøjer fra andre medlemsstater, er ikke-diskriminatoriske, og der har fundet forudgående samråd sted, og forudsat, at EF ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for dette område.

(12) EF-flåden bør reduceres, så den bringes i tråd med de disponible ressourcer, og der bør træffes specifikke foranstaltninger for at nå dette mål, herunder fastsættelse af referenceniveauer for fiskerikapacitet, der ikke må overskrides, en særlig EF-foranstaltning til fremme af ophugning af fiskerfartøjer samt nationale tilgangs-/afgangsordninger.

(13) Hver medlemsstat skal føre et nationalt register over fiskerfartøjer, som bør stilles til rådighed for Kommissionen med henblik på overvågning af medlemsstaternes flådestørrelse.

(14) De eksisterende regler, der begrænser adgangen til fiskeressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, har fungeret tilfredsstillende og er kommet bevarelsen til gode ved at begrænse fiskeriindsatsen i de mest følsomme dele af EF-farvandene og ved at bevare de traditionelle fiskeriaktiviteter, som den sociale og økonomiske udvikling i visse kystsamfund er stærkt afhængig af. De bør derfor fortsat anvendes indtil den 31. december 2012.

(15) Selv om andre adgangsbegrænsninger som fastsat i EF-bestemmelserne bør opretholdes indtil videre, bør de tages op til revision, så det kan vurderes, om de er nødvendige for at sikre bæredygtige fiskerier.

(16) På grund af fiskeriets alvorlige økonomiske situation og visse kystsamfunds afhængighed af fiskeriet må der skabes et relativt stabilt fiskeri ved at fordele fiskerimulighederne blandt medlemsstaterne på basis af en forudsigelig andel af bestandene til hver medlemsstat.

(17) Under hensyntagen til den givne biologiske situation for bestandene skal der med denne stabilitet tages hensyn til de særlige behov i områder, hvor lokalbefolkningen er særlig afhængig af fiskeriet og den hertil knyttede virksomhed, således som Rådet besluttede i sin resolution af 3. november 1976 ([1]) og navnlig i bilag VII hertil om visse aspekter udadtil ved oprettelsen af en fiskerizone på 200 sømil inden for Fællesskabet fra den 1. januar 1977 at regne.

(18) Udtrykket »tilsigtet relativ stabilitet« bør forstås på denne baggrund.

([1]) EFT C 105 af 7.5.1981, s. 1.

▼B

(19) For at sikre, at den fælles fiskeripolitik gennemføres effektivt, bør EF's kontrol- og håndhævelsesordning for fiskeri skærpes, og ansvarsfordelingen mellem medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen bør gøres endnu klarere. Med henblik herpå bør de vigtigste bestemmelser for kontrol, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, hvoraf visse allerede findes i Rådets forordning (EF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, indsættes i nærværende forordning ([1]). Nævnte forordning skal forblive i kraft, indtil alle fornødne gennemførelsesbestemmelser er vedtaget.

(20) Kontrol-, inspektions- og håndhævelsesbestemmelserne regulerer dels forpligtelserne for fiskerfartøjsførerne og de erhvervsdrivende i afsætningskæden, dels ansvarsfordelingen mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

(21) EF bør kunne foretage fradrag i fiskerimuligheder. Hvis det fastslås, at en anden medlemsstat, på grund af at en medlemsstat har overskredet sine fiskerimuligheder, har lidt skade, bør fradraget tildeles den pågældende medlemsstat.

(22) Medlemsstaterne bør være forpligtet til straks at træffe foranstaltninger til at forhindre fortsættelse af alvorlige overtrædelser som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999 af 24. juni 1999 om fastsættelse af en liste over de former for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ([2]).

(23) Kommissionen bør kunne træffe øjeblikkelige forebyggende foranstaltninger, hvis det konstateres, at der er risiko for, at fiskeri kan føre til en alvorlig trussel for levende akvatiske ressourcer.

(24) Kommissionen bør gives de fornødne beføjelser til at kunne opfylde sin forpligtelse til at kontrollere og evaluere medlemsstaternes gennemførelse af den fælles fiskeripolitik.

(25) Samarbejdet og samordningen mellem alle relevante myndigheder bør styrkes, hvis det skal sikres, at alle regler i den fælles fiskeripolitik overholdes, navnlig ved at udveksle nationale fiskeriinspektører og ved at kræve, at medlemsstaterne behandler inspektionsrapporter fra EF-inspektører, inspektører fra en anden medlemsstat eller inspektører fra Kommissionen på samme måde som deres egne rapporter, når det gælder konstatering af fakta.

(26) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([3]).

(27) For at bidrage til at nå den fælles fiskeripolitiks mål bør der oprettes regionale rådgivende råd, så fiskernes og andre berørte parters viden og erfaringer kan komme den fælles fiskeripolitik til gode, og der kan tages hensyn til de forskelligartede forhold i EF-farvandene.

(28) For at sikre, at der i den fælles fiskeripolitik gøres brug af den bedste videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, bør Kommissionen bistås af en egnet komité.

(29) For at nå det egentlige mål, som er en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte regler for bevarelse og udnyttelse af de

([1]) EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1965/2001 (EFT L 268 af 9.10.2001, s. 23).
([2]) EFT L 167 af 2.7.1999, s. 5.
([3]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

pågældende ressourcer. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(30) På grund af de mange og omfattende ændringer bør Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 ophæves. Eftersom alle væsentlige bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren [1] udgår, bør også denne forordning ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG MÅL

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, for så vidt disse aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerfartøjer eller, med forbehold af flagstatens primære ansvar, af borgere i medlemsstaterne.

2. Den fælles fiskeripolitik fastsætter sammenhængende foranstaltninger vedrørende:

a) bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer

b) begrænsning af fiskeriets indvirkning på miljøet

c) betingelser for adgang til farvande og ressourcer

d) strukturpolitik og forvaltning af flådekapacitet

e) kontrol og håndhævelse

f) akvakultur

g) den fælles markedsordning, og

h) internationale forbindelser.

Artikel 2

Mål

1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Med henblik herpå anvender EF en forsigtighedstilgang ved at træffe foranstaltninger til at beskytte og bevare de levende akvatiske ressourcer, sikre en bæredygtig udnyttelse af disse ressourcer og begrænse fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer mest muligt. EF skal tilstræbe, at fiskeriet efterhånden forvaltes efter økosystembaserede principper. EF skal tilstræbe at bidrage til at skabe et effektivt fiskeri i en økonomisk levedygtig og konkurrencedygtig fiskeri- og akvakultursektor, hvor de, der er afhængige af fiskeriet, sikres en rimelig levestandard, samtidig med at der tages hensyn til forbrugerinteresserne.

2. Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper om god forvaltningspraksis:

[1] EFT L 20 af 28.1.1976, s. 19.

▼B

a) klar afgrænsning af ansvaret på EF-plan, nationalt plan og lokalt plan

b) en beslutningsproces, der er baseret på sund videnskabelig rådgivning, som giver rettidige resultater

c) udstrakt inddragelse af de berørte parter i alle stadier af politikken lige fra udarbejdelse til gennemførelse

d) overensstemmelse med andre EF-politikker, navnlig miljø-, social-, regional-, udviklings-, sundheds- og forbrugerbeskyttelsespolitikken.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) EF-farvande: de farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten.

b) Levende akvatiske ressourcer: tilstedeværende og tilgængelige levende marine akvatiske arter, herunder anadrome og katadrome arter i deres marine levetid.

c) Fiskerfartøj: et fartøj, der er udstyret til at udnytte levende akvatiske ressourcer erhvervsmæssigt.

d) EF-fiskerfartøj: et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EF.

e) Bæredygtig udnyttelse: udnyttelse af en bestand på en sådan måde, at den fremtidige udnyttelse af bestanden ikke bringes i fare, og således, at den ikke har negativ indvirkning på de marine økosystemer.

f) Fiskeridødelighed: fangsten af en bestand i en given periode beregnet i forhold til den gennemsnitlige bestand, der er til rådighed for fiskeriet i den pågældende periode.

g) Bestand: en levende akvatisk ressource, der forekommer i et givet forvaltningsområde.

h) Fiskeriindsats: produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; for en gruppe fartøjer er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjerne i gruppen.

i) Fiskeriforvaltning efter en forsigtighedstilgang: manglende pålidelige videnskabelige data bør ikke anvendes som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø.

j) Grænsereferencepunkter: parameterværdier for bestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som skal undgås, fordi de er forbundet med en ukendt bestandsudvikling, bestandssammenbrud eller nedsat rekruttering.

k) Bevarelsesreferencepunkter: parameterværdier for bestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som anvendes i fiskeriforvaltning, f.eks. med hensyn til et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et ønsket udbytteniveau.

l) Sikre biologiske grænser: indikatorer for en bestands tilstand eller udnyttelse, inden for hvilke der kun er ringe risiko for overskridelse af visse grænsereferencepunkter.

m) Fangstbegrænsning: en kvantitativ begrænsning af landinger af en bestand eller gruppe af bestande i en given periode, medmindre andet er bestemt i EF-lovgivningen.

▼B

n) Fiskerikapacitet: et fartøjs tonnage i BT og dets effekt i kW som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 ([1]), artikel 4 og 5. For visse typer fiskeri kan kapaciteten defineres af Rådet, der f.eks. benytter antallet og/eller størrelsen af et fartøjs fiskeredskaber.

o) Flådeafgang: sletning af et fiskerfartøj i en medlemsstats fiskerfartøjsregister under forudsætning af, at det er i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1.

p) Flådetilgang: registrering af et fiskerfartøj i en medlemsstats fiskerfartøjsregister.

q) Fiskerimuligheder: en fastsat ret til at fiske, udtrykt i fangster og/eller fiskeriindsats.

r) EF-fiskerimuligheder: EF's fiskerimuligheder i EF-farvande plus de samlede EF-fiskerimuligheder uden for EF-farvande minus de EF-fiskerimuligheder, der tildeles tredjelande.

KAPITEL II

BEVARELSE OG BÆREDYGTIGHED

Artikel 4

Foranstaltningstyper

1. For at nå målene i artikel 2, stk. 1, træffer Rådet EF-foranstaltninger for adgang til farvande og ressourcer og for bæredygtigt fiskeri.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 træffes under hensyn til foreliggende videnskabelig, teknisk og økonomisk rådgivning, og især de rapporter, der udarbejdes af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) nedsat ved artikel 33, stk. 1, samt på baggrund af rådgivning fra de regionale rådgivende råd i henhold til artikel 31. De kan navnlig omfatte foranstaltninger for de enkelte bestande eller grupper af bestande til begrænsning af fiskeridødeligheden og fiskeriets indvirkning på miljøet ved:

a) at der vedtages genopretningsplaner efter artikel 5

b) at der vedtages forvaltningsplaner efter artikel 6

c) at der opstilles mål for en bæredygtig udnyttelse af bestande

d) at fangsterne begrænses

e) at det fastsættes, hvor mange og hvilke typer fiskerfartøjer der må fiske

f) at fiskeriindsatsen begrænses

g) at der vedtages tekniske foranstaltninger, herunder:

   i) foranstaltninger vedrørende fiskeredskabers konstruktion, antal og størrelse af fiskeredskaber om bord, deres anvendelsesmåde samt sammensætningen af de fangster, der må beholdes om bord ved fiskeri med sådanne redskaber

   ii) etablering af områder og/eller perioder, hvor fiskeri er forbudt eller begrænset, herunder beskyttelse af gyde- og vækstområder

   iii) fastsættelse af mindstemål for de individer, der må beholdes om bord og/eller landes

   iv) specifikke foranstaltninger til begrænsning af fiskeriets indvirkning på marine økosystemer og ikke-målarter

([1]) EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 3259/94 (EFT L 339 af 29.12.1994, s. 11).

▼B

h) at skabe incitamenter, herunder også økonomiske, til fremme af mere selektivt fiskeri eller fiskeri med begrænset indvirkning

i) at gennemføre pilotprojekter vedrørende alternative typer af fiskeriforvaltningsteknikker.

Artikel 5

Genopretningsplaner

1. Rådet vedtager som en prioritet genopretningsplaner for fiskeri efter bestande, der er uden for sikre biologiske grænser.

2. Målet for genopretningsplanerne er at sikre genopretning af bestande, til de er inden for sikre biologiske grænser.

De skal omfatte bevarelsesreferencepunkter, bl.a. mål, ud fra hvilke det vurderes, om en bestand igen er kommet inden for sikre biologiske grænser.

Målene udtrykkes i:

a) populationsstørrelse og/eller

b) udbytte på lang sigt og/eller

c) fiskeridødelighed og/eller

d) fangststabilitet.

Genopretningsplanerne kan omfatte mål vedrørende andre levende akvatiske ressourcer og opretholdelse eller forbedring af marine økosystemers bevarelsesstatus.

Hvis der er opstillet mere end et mål, skal genoprettelsesplanerne fastlægge en prioritering af disse mål.

3. Genopretningsplanerne skal opstilles på grundlag af en forsigtighedstilgang til fiskeriforvaltning og tage hensyn til de grænsereferencepunkter, som de relevante videnskabelige organer anbefaler. De skal sikre en bæredygtig udnyttelse af bestandene, og at indvirkningen af fiskeriet på marine økosystemer holdes på et bæredygtigt niveau.

De kan omfatte enten fiskerier efter enkeltbestande eller fiskerier efter blandede bestande og skal tage behørigt hensyn til samspillet mellem bestande og fiskerier.

Genopretningsplanerne skal være flerårige og angive den forventede tidsramme for opfyldelsen af de opstillede mål.

4. Genopretningsplanerne kan omfatte enhver foranstaltning som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra c) til h), samt fangstregler, der består af et på forhånd fastlagt sæt af biologiske parametre til styring af fangstgrænserne.

Genopretningsplanerne skal omfatte begrænsninger af fiskeriindsatsen medmindre dette ikke er nødvendigt for at opfylde formålet med planen. De foranstaltninger, der medtages i genopretningsplanerne, skal stå i passende forhold til formålet, målene og den forventede tidsramme, og de vedtages af Rådet under hensyntagen til:

a) bestandens eller bestandenes bevarelsesstatus

b) bestandens eller bestandenes biologiske kendetegn

c) kendetegnene ved de fiskerier, hvorved bestandene fanges

d) foranstaltningernes økonomiske indvirkning på de berørte fiskerier.

5. Kommissionen udarbejder en rapport om genopretningsplanernes effektivitet med hensyn til at nå målene.

▼B

Artikel 6

Forvaltningsplaner

1. Rådet vedtager, for så vidt det er nødvendigt, forvaltningsplaner med henblik på at holde bestandene inden for sikre biologiske grænser for fiskerier efter bestande ved eller inden for sikre biologiske grænser.

2. Forvaltningsplaner skal omfatte bevaringsreferencepunkter som f.eks. mål, ud fra hvilke det vurderes, om en bestand kan holde sig inden for sikre biologiske grænser. Artikel 5, stk. 2, litra a)-d), finder anvendelse.

Forvaltningsplanerne kan omfatte mål vedrørende andre levende akvatiske ressourcer og opretholdelse eller forbedring af marine økosystemers bevarelsesstatus.

Hvis der er opstillet mere end et mål, skal forvaltningsplanerne fastlægge en prioritering af disse mål.

3. Forvaltningsplanerne skal opstilles på grundlag af en forsigtighedstilgang til fiskeriforvaltning og tage hensyn til de grænsereferencepunkter, som de relevante videnskabelige organer anbefaler. De skal sikre en bæredygtig udnyttelse af bestandene, og at indvirkningen af fiskeriet på marine økosystemer holdes på et bæredygtigt niveau.

De kan omfatte enten fiskerier efter enkeltbestande eller fiskerier efter blandede bestande og skal tage behørigt hensyn til samspillet mellem bestande og fiskerier.

Forvaltningsplanerne skal være flerårige og angive den forventede tidsramme for opfyldelsen af de opstillede mål.

4. Forvaltningsplanerne kan omfatte enhver foranstaltning som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra d)-i), samt fangstregler, der består af et på forhånd fastlagt sæt af biologiske parametre til styring af fangstgrænserne.

De foranstaltninger, der medtages i forvaltningsplanerne, skal stå i passende forhold til formålet, målene og den forventede tidsramme, og de vedtages af Rådet under hensyntagen til:

a) bestandens eller bestandenes bevarelsesstatus

b) bestandens eller bestandenes biologiske kendetegn

c) kendetegnene ved de fiskerier, hvorved bestandene fanges

d) foranstaltningernes økonomiske indvirkning på de berørte fiskerier.

5. Kommissionen udarbejder en rapport om forvaltningsplanernes effektivitet med hensyn til at nå målene.

Artikel 7

Hasteforanstaltninger truffet af Kommissionen

1. Hvis det konstateres, at der som følge af fiskeriaktiviteter er en alvorlig trussel mod bevarelsen af de levende akvatiske ressourcer eller det marine økosystem, der kræver, at der straks gribes ind, kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe hasteforanstaltninger, der højst må vare i 6 måneder. Kommissionen kan træffe en ny afgørelse om at videreføre hasteforanstaltningerne i højst 6 måneder.

2. Medlemsstaten sender anmodningen samtidigt til Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de relevante regionale rådgivende råd. De kan sende deres eventuelle skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest fem arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen.

Kommissionen træffer afgørelse senest femten arbejdsdage efter modtagelse af den i stk. 1 nævnte anmodning.

▼B

3. Hasteforanstaltningerne har øjeblikkelig virkning. De meddeles til de berørte medlemsstater og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

4. Medlemsstaterne kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet senest ti arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen.

5. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse senest en måned efter modtagelse af indbringelsen.

Artikel 8

Hasteforanstaltninger truffet af medlemsstaterne

1. Hvis det konstateres, at der som følge af fiskeriaktiviteter i farvande under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion er en alvorlig og uforudset trussel mod bevarelsen af de levende akvatiske ressourcer eller det marine økosystem, og hvor enhver unødig forsinkelse ville medføre vanskeligt genoprettelige skader, kan medlemsstaten træffe hasteforanstaltninger, der højst må vare i tre måneder.

2. Medlemsstater, der agter at træffe hasteforanstaltninger, underretter Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de relevante regionale rådgivende råd ved at sende dem et udkast til de pågældende foranstaltninger sammen med en begrundelse, inden de vedtager dem.

3. Medlemsstaterne og de relevante regionale rådgivende råd kan sende deres eventuelle skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest fem arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen. Kommissionen godkender, annullerer eller ændrer foranstaltningen senest femten arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen.

4. De berørte medlemsstater underrettes om Kommissionens afgørelse. Den offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. De berørte medlemsstater kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet senest ti arbejdsdage efter modtagelse af underretning om afgørelsen.

6. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse senest en måned efter modtagelse af indbringelsen.

Artikel 9

Foranstaltninger truffet af medlemsstaterne inden for 12-sømilezonen

1. En medlemsstat kan træffe ikke-diskriminerende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og til at begrænse fiskeriets indvirkning på bevarelsen af de marine økosystemer mest muligt inden for 12 sømil fra sine basislinjer, forudsat at EF ikke har truffet foranstaltninger, der vedrører bevarelse og forvaltning specifikt for dette område. Medlemsstaternes foranstaltninger skal være forenelige med målene i artikel 2 og må ikke være lempeligere end eksisterende EF-bestemmelser.

Hvis de foranstaltninger, som en medlemsstat vedtager, kan tænkes at berøre en anden medlemsstats fartøjer, må de først træffes, efter at Kommissionen, den pågældende medlemsstat og de relevante regionale rådgivende råd er blevet hørt om et udkast til foranstaltningerne, som skal være ledsaget af en begrundelse.

2. For foranstaltninger, der vedrører andre medlemsstaters fiskerfartøjer, anvendes procedurerne i artikel 8, stk. 3-6.

▼B

Artikel 10

En medlemsstats foranstaltninger, der kun vedrører fiskerfartøjer, som fører medlemsstatens flag

Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af bestande i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion, forudsat

a) at foranstaltningerne udelukkende gælder for fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag og er registreret i EF, eller, såfremt der er tale om fiskeriaktiviteter, som ikke udføres af et fiskerfartøj, for personer, som er etableret i den pågældende medlemsstat, og

b) at de er forenelige med målene i artikel 2, stk. 1, og ikke er lempeligere end eksisterende EF-bestemmelser.

KAPITEL III

JUSTERING AF FISKERIKAPACITET

▼M1

Artikel 11

Justering af fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet, så der skabes en stabil og varig balance mellem fiskerikapaciteten og deres fiskerimuligheder.

2. Medlemsstaterne sørger for, at referenceniveauerne for fiskerikapacitet, udtrykt i BT og kW, som fastsat i henhold til nærværende artikel og artikel 12 ikke overskrides.

3. Der må ikke ydes offentlig støtte til flådeafgang, medmindre fiskerilicensen som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1281/2005 ([1]) og eventuelle fiskeritilladelser som fastsat i de relevante forordninger først er inddraget. Kapaciteten som fastsat i licensen og eventuelle fiskeritilladelser for de pågældende fiskerier må ikke udskiftes, jf. dog stk. 6.

4. Hvis der ydes offentlig støtte til udtagning af fiskerikapacitet ud over den kapacitet, der skal udtages for at overholde referenceniveauerne som fastsat i henhold til nærværende artikel og artikel 12, trækkes den udtagne kapacitet automatisk fra referenceniveauerne. De således fremkomne referenceniveauer er de nye referenceniveauer.

5. På fiskerfartøjer på fem år eller derover kan modernisering over hoveddækket for at forbedre sikkerheden om bord, arbejdsforholdene, hygiejnen og produktkvaliteten øge fartøjets tonnage, forudsat at moderniseringen ikke øger fartøjets evne til at fange fisk. Referenceniveauerne som fastsat i henhold til nærværende artikel og artikel 12 tilpasses i overensstemmelse hermed. Det er ikke nødvendigt at tage hensyn til den tilsvarende kapacitet i forbindelse med medlemsstaternes fastlæggelse af balancen mellem tilgang og afgang i henhold til artikel 13.

6. For at forbedre sikkerheden om bord, arbejdsvilkårene, hygiejnen og produktkvaliteten kan medlemsstaterne fra den 1. januar 2007 omfordele følgende kapacitet udtrykt i tonnage til nye eller bestående fartøjer, forudsat at det ikke øger fartøjernes evne til at fange fisk:

— 4 % af den gennemsnitlige årlige tonnage, der er udtaget med offentlig støtte fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2006 for de medlemsstater, der var medlemmer af Fællesskabet pr. 1. januar 2003, og 4 % af den gennemsnitlige årlige tonnage, der er udtaget med offentlig støtte fra den 1. maj 2004 til den

([1]) EUT L 203 af 4.8.2005, s. 3.

▼M1

31. december 2006 for de medlemsstater, der tiltrådte Fællesskabet den 1. maj 2004, og

— 4 % af den flådetonnage, der udtages med offentlig støtte fra den 1. januar 2007.

Referenceniveauerne som fastsat i henhold til nærværende artikel og artikel 12 tilpasses i overensstemmelse hermed. Det er ikke nødvendigt at tage hensyn til den tilsvarende kapacitet i forbindelse med medlemsstaternes fastlæggelse af balancen mellem tilgang og afgang i henhold til artikel 13.

Medlemsstaterne giver kystfiskeri af mindre omfang fortrinsret, jf. artikel 26 i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 ([1]), når de tildeler fiskerikapacitet i henhold til dette stykke.

7. Der kan vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

▼B

Artikel 12

Referenceniveauer for fiskerflåder

1. Kommissionen fastsætter for hver medlemsstat referenceniveauer udtrykt i BT og kW for den samlede fiskerikapacitet for EF-fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Referenceniveauerne er summen af målene i det flerårige udviklingsprogram for 1997-2002 for hver fartøjskategori som fastsat for 31. december 2002 i henhold til Rådets beslutning 97/413/EF ([2]).

2. Gennemførelsesbestemmelser for anvendelsen af denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

▼M1

Artikel 13

Tilgangs-/afgangsordning og begrænsning af den samlede kapacitet

1. Medlemsstaterne forvalter flådetilgang og -afgang således, at fra den 1. januar 2003

a) udlignes tilgang af ny kapacitet til flåden uden offentlig støtte med forudgående udtagning uden offentlig støtte af mindst samme kapacitet

b) udlignes tilgang af ny kapacitet til flåden med offentlig støtte, der er ydet efter den 1. januar 2003, med forudgående udtagning uden offentlig støtte af

   i) mindst den samme kapacitet for så vidt angår tilgang af nye fartøjer på 100 BT eller derunder, eller

   ii) mindst 1,35 gange denne kapacitet for så vidt angår tilgang af nye fartøjer på 100 BT eller derover.

c) udlignes udskiftningen af en motor med offentlig støtte, jf. artikel 25, stk. 3, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1198/2006, ved en kapacitetsnedskæring svarende til, at den nye motor har 20 % lavere effekt end den gamle. De 20 %, som effekten nedsættes med, trækkes fra referenceniveauerne, jf. artikel 11, stk. 4.

2. Der kan vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

([1]) EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.
([2]) EFT L 175 af 3.7.1997, s. 27. Senest ændret ved beslutning 2002/70/EF (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 77).

▼B

Artikel 14

Udveksling af oplysninger

1. Kommissionen forelægger hvert år en oversigt over resultaterne af medlemsstaternes indsats for at opnå en bæredygtig balance mellem fiskerikapacitet og fangstmuligheder. Denne oversigt udarbejdes på grundlag af en årsrapport fra de enkelte medlemsstater, der fremsendes til Kommissionen senest den 30. april det efterfølgende år.

Kommissionens oversigt fremsendes inden årets udgang til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med medlemsstaternes rapporter ledsaget af udtalelserne fra STECF og Det Rådgivende Udvalg for Fiskevarer og Akvakulturprodukter nedsat ved artikel 30, stk. 1.

2. Gennemførelsesbestemmelserne for denne udveksling kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 15

Fiskerfartøjsregistre

1. Hver medlemsstat fører et register over de EF-fiskerfartøjer, der fører dets flag, og registret skal indeholde de minimumsoplysninger om fartøjers data og aktivitet, der er nødvendige for at forvalte EF-foranstaltninger.

2. Hver medlemsstat stiller de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til rådighed for Kommissionen.

3. Kommissionen opretter et EF-fiskerfartøjsregister, der indeholder de oplysninger, den modtager efter stk. 2, og stiller det til rådighed for medlemsstaterne. Det skal være i overensstemmelse med EF-bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger.

4. Oplysningerne som omhandlet i stk. 1 og procedurerne for overførsel heraf som omhandlet i stk. 2 og 3 kan fastsættes efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 16

EF-finansieringens konditionalitet og nedskæring af fiskeriindsatsen

1. Finansiel bistand i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ([1]) med undtagelse af midler til ophugning af fiskerfartøjer kan kun bevilges, hvis en medlemsstat overholder artikel 11, 13 og 15 i denne forordning og har forelagt de oplysninger, der kræves i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2792/99 og Kommissionens forordning (EF) nr. 366/2001 ([2]).

I den forbindelse suspenderer Kommissionen, efter at have givet den pågældende medlemsstat mulighed for at udtale sig og i rimeligt forhold til den manglende overholdelse, finansiel støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 for den pågældende medlemsstat.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger skønner, at en medlemsstats flådekapacitet overstiger den kapacitet, den skal overholde i henhold til artikel 11, 13 og 15, giver den den pågældende medlemsstat meddelelse herom. Denne medlemsstat nedskærer øjeblikkeligt sin fiskeriindsats til det niveau, der ville have været gældende, hvis artikel 11, 13 og 15 var blevet overholdt, uden at dette berører forpligtelserne i henhold til disse artikler. Den pågældende medlemsstat skal forelægge Kommissionen sin nedskæringsplan til

([1]) EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 179/2002 (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 25).
([2]) EFT L 55 af 24.2.2001, s. 3.

▼B

kontrol i overensstemmelse med proceduren i artikel 30, stk. 2, uanset om nedskæringen svarer til den overskredne kapacitet.

KAPITEL IV

REGLER FOR ADGANG TIL FARVANDE OG RESSOURCER

Artikel 17

Generelle regler

1. EF-fiskerfartøjer har lige adgang til alle EF-farvande og -ressourcer, bortset fra de i stk. 2 omhandlede farvande, jf. dog de foranstaltninger, der træffes i henhold til kapitel II.

2. I farvandene under deres højhedsområde eller jurisdiktion indtil 12 sømil fra basislinjerne har medlemsstaterne ret til fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2012 at begrænse fiskeriet således, at det er forbeholdt fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EF-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående naboforhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, der for hver medlemsstat afgrænser de geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande, hvor der må fiskes, og hvilke arter der må fanges.

Inden den 31. december 2011 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om ordningerne i dette stykke. Rådet træffer inden den 31. december 2012 afgørelse om de bestemmelser, der afløser ovennævnte ordninger.

Artikel 18

Shetlandskassen

1. I det område, der er afgrænset i bilag II, og for arter af særlig betydning i dette område, der er biologisk følsomme på grund af den udnyttelse, der har fundet sted, reguleres det fiskeri, som EF-fiskerfartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på mindst 26 m udøver efter demersale arter, bortset fra sperling og blåhvilling, ved hjælp af en forhåndstilladelsesordning, jf. betingelserne i denne forordning, navnlig i bilag II.

2. Gennemførelsesbestemmelser og procedurer for gennemførelse af stk. 1 kan fastsættes efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 19

Revision af adgangsregler

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2003 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om EF-reglerne for adgang til farvande og ressourcer, bortset fra reglerne omhandlet i artikel 17, stk. 2, hvori den ud fra målene for bevarelse og bæredygtig udnyttelse vurderer, om det er berettiget med sådanne regler.

2. På basis af den i stk. 1 omhandlede rapport og under hensyntagen til princippet i artikel 17, stk. 1, beslutter Rådet senest den 31. december 2004, om disse regler skal justeres.

Artikel 20

Tildeling af fiskerimuligheder

1. Rådet træffer på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal afgørelse om fangst- og/eller fiskeriindsatsbegrænsninger og om tilde-

▼B

lingen af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne samt om de betingelser, der skal gælde i forbindelse med sådanne begrænsninger. Fiskerimulighederne fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres en relativ stabilitet i fiskeriet efter hver bestand eller for hvert fiskeri.

2. Når Fællesskabet fastlægger nye fiskerimuligheder, beslutter Rådet, hvilken tildeling der skal anvendes i forbindelse med disse muligheder under hensyntagen til hver enkelt medlemsstats interesser.

3. Hver enkelt medlemsstat afgør, hvilken metode den vil anvende ved fordeling af de fiskeri muligheder, den har fået tildelt, mellem de fartøjer, der fører dens flag i overensstemmelse med EF-lovgivningen. Den underretter Kommissionen om fordelingsmetoden.

4. Rådet fastsætter, hvilke fiskerimuligheder der er til rådighed for tredjelande i EF-farvandene, og tildeler disse muligheder til de enkelte tredjelande.

5. Medlemsstaterne kan, efter først at have underrettet Kommissionen, helt eller delvis udveksle tildelte fiskerimuligheder.

KAPITEL V

EF's KONTROL- OG HÅNDHÆVELSESORDNING

▼M2

Artikel 21

Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning

Adgangen til farvande og ressourcer og udøvelsen af aktiviteter som omhandlet i artikel 1 kontrolleres, og overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik håndhæves. Med henblik herpå oprettes en EF-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

▼B

KAPITEL VI

BESLUTNINGSTAGNING OG SAMRÅD

Artikel 29

Beslutningsprocedure

Medmindre andet er fastsat i denne forordning anvender Rådet proceduren i traktatens artikel 37.

Artikel 30

Komitéen for Fiskeri og Akvakultur

1. Kommissionen bistås af en komité for fiskeri og akvakultur.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 20 arbejdsdage.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

▼B

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 60 arbejdsdage.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 31

Regionale rådgivende råd

1. Der skal oprettes regionale rådgivende råd, som skal bidrage til at nå målene i artikel 2, stk. 1, og navnlig rådgive Kommissionen i spørgsmål om fiskeriforvaltning i visse havområder eller fiskerizoner.

2. De regionale rådgivende råd skal hovedsagelig bestå af fiskere og repræsentanter for interesser, der berøres af den fælles fiskeripolitik, såsom repræsentanter for fiskeri og akvakultur, miljø og forbrugerinteresser samt videnskabelige eksperter fra alle medlemsstater, der har fiskeriinteresser i det pågældende havområde eller den pågældende fiskerizone.

3. Repræsentanter for nationale og regionale administrationer, der har fiskeriinteresser i det på gældende havområde eller den pågældende fiskerizone, skal have ret til at deltage i de regionale rådgivende råd som observatører. Kommissionen kan være til stede på møderne.

4. Kommissionen kan holde samråd med de regionale rådgivende råd om de forslag til foranstaltninger, f.eks. flerårige genopretnings- eller forvaltningsplaner, der skal vedtages med hjemmel i traktatens artikel 37, og som den agter at fremlægge, og som specifikt vedrører fiskeri i det pågældende område. Kommissionen og medlemsstaterne kan også holde samråd med rådene om andre foranstaltninger. Disse samråd berører ikke høringen af STECF og af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur.

5. De regionale rådgivende råd kan:

a) på eget initiativ eller på anmodning af Kommissionen eller en medlemsstat fremsætte henstillinger og forslag til Kommissionen eller den berørte medlemsstat i spørgsmål om fiskeriforvaltning

b) underrette Kommissionen eller den berørte medlemsstat om problemer med gennemførelsen af EF-reglerne og fremsætte henstillinger og forslag til løsning af sådanne problemer til Kommissionen eller den berørte medlemsstat

c) udøve enhver anden form for virksomhed, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgaver.

De regionale rådgivende råd underretter Komitéen for Fiskeri og Akvakultur om deres aktiviteter.

Artikel 32

Procedure for oprettelse af regionale rådgivende råd

Beslutninger om oprettelse af regionale rådgivende råd træffes af Rådet. Regionale rådgivende råd skal dække havområder, der hører ind under mindst to medlemsstaters jurisdiktion. Et regionalt rådgivende råd vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 33

Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri

1. Der skal oprettes en videnskabelig, teknisk og økonomisk komité for fiskeri (STECF). STECF skal konsulteres med jævne mellemrum i spørgsmål om bevarelse og forvaltning af de levende akvatiske

▼B

ressourcer, herunder biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske aspekter.

2. Kommissionen skal tage hensyn til rådgivningen fra STECF, når den fremsætter forslag om fiskeriforvaltning i henhold til denne forordning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Ophævelse

1. Forordning (EØF) nr. 3760/92 og (EØF) nr. 101/76 ophæves.

2. Henvisninger til bestemmelser i de i stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i nærværende forordning.

Artikel 35

Revision

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik for så vidt angår kapitel II og III inden udgangen af 2012.

Artikel 36

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

ADGANG TIL KYSTFARVANDE SOM FASTSAT I ARTIKEL 17, STK. 2

1. **DET FORENEDE KONGERIGES KYSTFARVANDE**

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Flamborough Head øst Spurn Head øst	Sild	Ubegrænset
3. Lowestoft øst Lymle Regis syd	Alle arter	Ubegrænset
4. Lymle Regis syd Eddystone syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Eddystone syd Longships sydvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
6. Longships sydvest Hartland Point nordvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
7. Hartland Point til en linje trukket fra nordspidsen af Lundy Island	Demersale arter	Ubegrænset
8. Fra en linje stik vest fra Lundy Island til Cardigan Harbour	Alle arter	Ubegrænset
9. Point Lynas nord Morecambe fyrskib øst	Alle arter	Ubegrænset
10. County Down	Demersale arter	Ubegrænset
11. New Island nordøst Sanda Island sydvest	Alle arter	Ubegrænset
12. Port Stewart nord Barra Head vest	Alle arter	Ubegrænset
13. 57°40' N Butt of Lewis vest	Alle arter Undtagen skaldyr	Ubegrænset
14. St. Kilda, Flannan Islands	Alle arter	Ubegrænset
15. Vest for linjen, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5° 45' V	Alle arter	Ubegrænset

B. IRLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Point Lynas nord Mull of Galloway syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhemmer	Ubegrænset
2. Mull of Oa vest Barra Head vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset

▼B

C. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Whitby High fyr øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland fyr øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset
4. Området omkring St. Kilda	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
5. Butt of Lewis fyr vest til den linje, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5°45' V	Sild	Ubegrænset
6. Området omkring North Rona og Sulisker (Sulasgeir)	Sild	Ubegrænset

D. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Flamborough Head øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Cromer nord North Foreland øst	Demersale arter	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Dungeness nye fyr syd Selsey Bill syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Straight Point sydøst South Bishop nordvest	Demersale arter	Ubegrænset

▼B

2. IRLANDS KYSTFARVANDE

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Erris Head nordvest Sybil Point vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
2. Mizen Head syd Stags syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
3. Stags syd Cork syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Cork syd Carnsore Point syd	Alle arter	Ubegrænset
5. Carnsore Point syd Haulbowline sydøst	Alle arter Undtagen skaldyr	Ubegrænset

B. DET FORENEDE KONGERIGE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Mizen Head syd Hook Point	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset

C. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Stags syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset

D. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Old Head of Kinsale syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
2. Cork syd Carnsore Point syd	Makrel	Ubegrænset

▼B

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Cork syd Carnsore Point syd	Demersale arter	Ubegrænset
2. Wicklow Head øst Carlingford Lough sydøst	Demersale arter	Ubegrænset

3. **BELGIENS KYSTFARVANDE**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
3-12 sømil	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
	Frankrig	Sild	Ubegrænset

4. **DANMARKS KYSTFARVANDE**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten Fra den dansk-tyske grænse til Hanstholm (6-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til Blåvands Huk	Nederlandene	Fladfisk	Ubegrænset
		Rundfisk	Ubegrænset
Blåvands Huk til Bovbjerg	Belgien	Torsk	Ubegrænset kun i juni og juli
		Kuller	Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
	Nederlandene	Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Thyborøn til Hanstholm	Belgien	Hvilling	Ubegrænset kun i juni og juli
		Rødspætte	Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
	Nederlandene	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Skagerrak Fra Hanstholm til Skagen (4-12 sømil)	Belgien	Rødspætte	Ubegrænset kun i juni og juli

▼B

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
	Nederlanderne	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Kattegat (3-12 sømil)	Tyskland	Torsk	Ubegrænset
		Fladfisk	Ubegrænset
		Jomfruhummer	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
Nord for Sjælland til breddegraden, der går gennem Forsnæs fyr	Tyskland	Brisling	Ubegrænset
Østersøen (inkl. Bælterne, Sundet og Bornholm) (3-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Laks	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
Skagerrak (4-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3 ([1])-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (3-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

([1]) Målt fra kystlinien.

5. **TYSKLANDS KYSTFARVANDE**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (3-12 sømil) Alle kyster	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
	Nederlandene	Demersale arter	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til den nordlige spids af Amrum ved 54°43' N	Danmark	Rejer	Ubegrænset

▼B

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Området omkring Helgoland	Det Forenede Kongerige	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
Østersøkysten (3-12 sømil)	Danmark	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset

6. **FRANKRIGS OG DE FRANSKE OVERSØISKE DEPARTEMENTERS KYSTFARVANDE**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Den nordøstatlantiske kyst (6-12 sømil)			
Fra den belgisk-franske grænse til øst for departementet Manche (Vire-Grandcamp-les-Bains flodmunding ved 49°23'30" N, 1°2' V)	Belgien	Demersale arter	Ubegrænset
		Kammusling	Ubegrænset
	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
Fra Dunkerque (2°20' Ø) til Cap d'Antifer (0°10' Ø)	Tyskland	Sild	Ubegrænset kun i oktober-december
Fra den belgisk-franske grænse til Cap d'Alprech vest (50°42'30" N, 1°33'30" Ø)	Det Forenede Kongerige	Alle arter	Ubegrænset
Atlanterhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spansk-franske grænse til 46°08' N	Spanien	Ansjos	Direkte fiskeri, ubegrænset kun 1. marts — 30. juni
			Fiskeri efter levende agn kun 1. juli — 31. oktober
		Sardin	Ubegrænset kun 1. januar — 28. februar og 1. juli — 31. december
			Desuden skal aktiviteter vedrørende ovennævnte arter udøves i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spanske grænse til Cap Leucate	Spanien	Alle arter	Ubegrænset

▼B

7. **SPANIENS KYSTFARVANDE**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Atlanterhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Mayor fyr (3°47' V)	Frankrig	Pelagiske arter	Ubegrænset i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Creus	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset

8. **NEDERLANDENES KYSTFARVANDE**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Hele kysten (3-12 sømil)	Belgien	Alle arter	Ubegrænset
	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
		Hestemakrel	Ubegrænset
	Tyskland	Torsk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Hele kysten (6-12 sømil)	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset
Fra sydspidsen af Texel mod vest til den nederlandsk-tyske grænse	Det Forenede Kongerige	Demersale arter	Ubegrænset

9. **FINLANDS KYSTFARVANDE**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøen (4-12 sømil) (*)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

(*) 3-12 sømil rundt om Bogskär.

10. **SVERIGES KYSTFARVANDE**

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3 (**)-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
	Finland	Alle arter	Ubegrænset

(*) Målt fra kystlinjen.

▼B

BILAG II

SHETLANDSKASSEN

A. **Geografisk afgrænsning**

Fra punktet på Skotlands vestkyst ved 58°30' N til punktet 59°30' N, 6°15' V

Fra punktet 58°30' N, 6°15' V til punktet 59°30' N, 5°45' V

Fra punktet 59°30' N, 5°45' V til punktet 59°30' N, 3°45' V

langs 12-sømilegrænsen nord for Orkneyøerne

Fra punktet 59°30' N, 3°00' V til 61°00' N, 3°00' V

Fra punktet 61°00' N, 3°00' V til punktet 61°00' N, 0°00' V

langs 12-sømilegrænsen nord for Shetlandsøerne

Fra punktet 61°00' N, 0°00' V til punktet 59°30' N, 0°00' V

Fra punktet 59°30' N, 0°00' V til punktet 59°30' N, 1°00' V

Fra punktet 59°30' N, 1°00' V til punktet 59°00' N, 1°00' V

Fra punktet 59°00' N, 1°00' V til punktet 59°00' N, 2°00' V

Fra punktet 59°00' N, 2°00' V til punktet 58°30' N, 2°00' V

Fra punktet 58°30' N, 2°00' V til punktet 58°30' N, 3°00' V

Fra punktet 58°30' N, 3°00' V til punktet på Skotlands østkyst ved 58°30' N.

B. **Tilladt fiskeriindsats**

Maksimalt antal fartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på mindst 26 m, der har tilladelse til at fiske efter demersale arter, bortset fra sperling og blåhvilling.

Medlemsstat	Antal tilladte fartøjer
Frankrig	52
Det Forenede Kongerige	62
Tyskland	12
Belgien	2